

ligere havde haft en ganske anden Opfattelse af, hvad der tjente vore finansielle Forhold bedst angaaende Jernbanerne, end han har i dette Øjeblik, saa har jeg fuldkommen Ret i saa Henseende. Det ærede Medlem har netop paa et tidligere Tidspunkt, da man nedsatte Tariffen baade for Kreatur- og Varetransport, hævdet, hvilken umaadelig Fordel det var for Statsbanerne. Han fremstillede med nøgne Tal, hvilken Fordel det var, at man var gaaet til at nedsætte disse Tariffer, og han føjede til, at det var Tal, som var talende, og at det indenfor visse Grænser var fornuftigt at fortsætte i samme Spor. Det var det, det ærede Medlem udtalte i sin Tid, men i dette Øjeblik er Forholdet et ganske andet.

Naar det ærede Medlem, der talte paa de Konservatives Vegne (Piper), siger, at de forhøjede Jernbanetakster kun er en ringe Del af Varenes Pris, saa er det selvfølgelig, at jeg maa give det ærede Medlem Ret i saa Henseende, men det beviser altsaa, at det ærede Medlem dog indrømmer, at de i hvert Fald influerer paa Varenes Pris. Og det forekommer mig, og det maa vel sagtens ogsaa forekomme det ærede Medlem, at det er principielt urigtigt i samme Øjeblik, som man nedsætter Prisen paa en Vare, da at forhøje den ved højere Jernbanetakster. Det forekommer mig at være inkonsekvent, og jeg glædede mig over, at det ærede Medlem i hvert Fald erkendte, at Jernbanetaksterne udgør en Del af Varenes Pris. Saa sagde det ærede Medlem om Spiritusbeskatningen, at det var en almindelig Beskatning. Men herimod maa jeg nedlægge en ganske bestemt Protest, for det er det ikke. Det, der er sket, er, at man har foretaget en Værdibeskatning af denne Vare, og det ærede Medlem er maaske bekendt med, at jeg er en absolut Tilhænger af Værdibeskatning og ønsker en saadan ført ud i sine yderste Konsekvenser.

Saa talte det ærede Medlem om Fradraget paa de mindre Ejendomme i Anledning af Ejendomsskylden, og det ærede Medlem sagde, at det var kun en enkelt Klasse Mennesker, jeg havde for Øje, nemlig Husmændene. Jeg vil dertil sige, at det er fuldstændig rigtigt, det er først og fremmest dem, jeg har haft for Øje, og det forekommer mig i høj Grad berettiget, saa meget mere som det ærede Medlem sammen med sine Partifæller ikke een, men mange Gange har rejst rundt og fortalt, at de, der særlig lider under disse

Forhold, er netop Husmændene. Det er blevet sagt ikke een, men mange Gange, naar der har været Tale om Maksimalpriser. Det forekommer mig derfor, at der her var en god Lejlighed til at gøre det godt, som man maaske tidligere har forbrutt, nemlig ved igennem dette Lovforslag at give det Fradrag for de mindre Ejendomme, som her er foreslaaet.

Formanden: Den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dalsgaard: For ikke at blive misforstaaet vil jeg gøre den korte Bemærkning til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), at jeg har ikke talt for, at der skulde indføres særlig Sparsommelighed med Hensyn til Dyrtidsforanstaltninger overfor dem, der virkelig tynges af Dyrtiden. Det, jeg har henstillet at tage under Overvejelse, er, om det ikke var rigtigst at foretage Indskrænkninger i denne Delen ud til alle, enten de trænger eller ikke, og i denne Flytten omkring med Pengene fra den ene til den anden og delvis Given tilbage til de samme igen, idet der dog stadig tages mere ud af Statskassen, end der kommer ind i denne. Jeg tror, man bliver nødt til at komme noget bort fra dette.

Knuth: Jeg vil blot bemærke overfor den højtærede Finansminister, at det, jeg har sagt, er — og det gælder ikke alene for Rigsdagsmedlemmer, men ogsaa for Ministeriets Medlemmer —, at man bør tage Hensyn ikke alene til en enkelt Samfundsklasse, men til hele Samfundet. Og dette fastholder jeg stadig. Om nu den højtærede Finansminister vil udstaffere denne Ytring paa forskellige Maader ved at fremstille den, som om jeg havde sagt, at jeg var mere ædel end andre eller saadant noget, er mig ligegyldigt. De Bemærkninger, den højtærede Finansminister knyttede dertil, er mig ogsaa ligegyldige, det var en længere Udvikling, som jeg ikke synes havde noget med dette at gøre. Men der var to Udtalelser, der glædede mig. Den ærede Minister sagde, at det var Maddingen, det kom an paa, og den ærede Minister sagde ogsaa, at han ikke fandt dette Stemmefiskeri videre nobelt, og det vil jeg ønske, at den højtærede Minister stadigvæk vil have for Øje, for saa føler jeg mig overbevist om, at han og jeg i Fremtiden bedre vil kunne stemme overens end hidtil.